

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 19Ek/1026/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119314699
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119314699.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XX, XXX XX K., právne zast.: Advokátska kancelária TIMAR & partners, s.r.o., IČO: 36 866 296, so sídlom P. Pazmáňa 2367/17A, 927 01 Šaľa, proti povinnému 1: Ing. Miroslav R. Šefčík, PhD., so sídlom kancelárie Podjavorinskej 37/1, 917 01 Trnava, správca konkurznej podstaty úpadcu: Anna Štefčíková, nar. 15.03.1974, trvale bytom Narcisová 1948/17, 927 05 Šaľa, a povinnému 2: Mgr. et. Mgr. Radoslav Baran, so sídlom kancelárie Hlavná 6, 927 01 Šaľa, správca konkurznej podstaty úpadcu: Dušan Štefčík, nar. 07.02.1973, trvale bytom Narcisová 1948/17, 927 05 Šaľa, o vymoženie 780,15 EUR, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19Ek/1026/2019 zo dňa 16. júla 2019, takto

rozhodol:

Sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19Ek/1026/2019 zo dňa 16. júla 2019 zamietla.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19Ek/1026/2019 zo dňa 16. júla 2019 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. b) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) zamietol.

2. Súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 20.06.2019 domáhal od povinných vymoženía pohľadávky vo výške 780,15 Eur, a to na podklade uznesenia Okresného súdu Galanta č. k.: 10C/438/2015 - 156 zo dňa 10.12.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.12.2018 a vykonateľnosť dňa 01.01.2019 (ďalej len „exekučný titul“). V danej veci súd lustráciou v súdnych registroch zistil, že uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 36Odk/104/2018 zo dňa 21.06.2018, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 125/2018 dňa 29.06.2018, bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka: Anna Štefčíková, nar. 15.03.1974, trvale bytom Narcisová 1948/17, 927 05 Šaľa-Veča, a ktorému bol ustanovený správca Ing. Miroslav R. Šefčík, PhD., so sídlom kancelárie Podjavorinskej 37/1, 917 01 Trnava. V uvedenom uznesení súd zároveň zbavil dlžníka všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia a vyzval veriteľov, aby si svoje pohľadávky prihlásili u správcu v základnej prihlasovacej lehote do 45 dní od vyhlásenia konkurzu. Ďalej súd lustráciou v súdnych registroch zistil, že uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 25Odk/102/2018 zo dňa 20.06.2018, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 122/2018 dňa 26.06.2018, bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka: Dušan Štefčík, nar. 07.02.1973, trvale bytom Narcisová 1948/17, 927 05 Šaľa-Veča, a ktorému bol ustanovený správca Mgr. et. Mgr. Radoslav Baran, so sídlom kancelárie Hlavná 6, 927 01 Šaľa. V uvedenom uznesení súd zároveň zbavil dlžníka všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia a vyzval veriteľov, aby si svoje pohľadávky prihlásili u správcu v základnej prihlasovacej lehote do 45

dní od vyhlásenia konkurzu. Súd v odôvodnení svojho uznesenia ďalej pripomenul, že jedným z účinkov vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka, ktorý predpokladá ustanovenie § 167f zákona o konkurze a reštrukturalizácii, je zákaz začatia a vedenia exekučného konania a obdobného vykonávacieho konania (daňové exekučné konanie) spojeného s povinnosťou rozhodnúť o zastavení konania, v ktorom sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená len v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú. Z uvedeného dôvodu súd považoval za potrebné vyriešiť otázku, či v danom prípade ide o pohľadávku, ktorú je možné uspokojiť prihláškou v konkurze alebo splátkovým kalendárom. Exekučné konanie bolo vedené na podklade exekučného titulu, ktorým je uznesenie Okresného súdu Galanta č. k.: 10C/438/2015 - 156 zo dňa 10.12.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.12.2018 a vykonateľnosť dňa 01.01.2019. V zmysle predmetného uznesenia súd priznal žalobcovi (oprávnenému v tomto exekučnom konaní) výšku náhrady trov konania v sume 99,50 eur a náhrady trov právneho zastúpenia prvoinštančného a odvolacieho konania v sume 680,65 eur, ktoré sú žalovaní v 1./ a 2./ rade (povinní v tomto exekučnom konaní) povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne na účet právneho zástupcu žalobcu, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Z odôvodnenia predmetného uznesenia vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 22.5.2017, č. k. 10C 438/2015-97 súd zaviazal žalovaných spolu s osobami užívajúcimi nehnuteľnosť vypratať a odovzdať ju žalobcovi. Súd zároveň žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100% trov konania. Proti predmetnému rozhodnutiu podali žalovaní odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave dňa 25.9.2018, č. k. 26Co 203/2017-133 tak, že napadnutý rozsudok potvrdil a žalobcovi priznal voči žalovaným náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.10.2018. Okresný súd Galanta o výške náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia úspešného žalobcu rozhodol tak, že priznal žalobcovi náhradu trov konania v celkovej výške 780,15 eur. Na podklade zistených skutočností súd dospel k záveru, že vymáhaná pohľadávka vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz, z čoho vyplýva, že uvedenú pohľadávku bolo možné uspokojiť len vo vyhlásenom konkurze na majetok povinných. Súd pri rozhodovaní o návrhu na vykonanie exekúcie zistil, že neboli splnené podmienky na to, aby súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie, a to z dôvodu vyhlásenia konkurzu, po začatí ktorého nie je možné v zmysle ustanovenia § 167f zákona o konkurze a reštrukturalizácii na majetok patriaci dlžníkovi začať ani viesť exekučné konanie a už začaté konanie by muselo byť zastavené. Súd preto v súlade s citovaným ustanovením § 53 ods. 3 písm. b) Exekučného poriadku návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietol.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal oprávnený sťažnosť, v ktorej žiadal, aby súd napadnuté uznesenie zrušil a vydal poverenie na vykonanie exekúcie. V odôvodnení sťažnosti poukázal na skutočnosť, že súd lustráciou zistil, že na majetok povinných je vedené konkurzné konanie (oddľžovací konkurz, tzv. osobný bankrot), pričom voči povinnej 1/ Anna Štefčíková bol konkurz vyhlásený dňom 29.06.2018 a voči povinnému 2/ Dušan Štefčík bol konkurz vyhlásený dňom 26.06.2018. Napriek tomu, že súd cituje v odôvodnení uznesenia správny právny predpis, zákon číslo 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ZKR), tento nesprávne vyložil a aplikoval na daný prípad. V prvom rade je potrebné si uvedomiť, že tzv. osobný bankrot sa vzťahuje výlučne na pohľadávky uvedené v ust. § 166a ZKR, teda tie, ktoré vznikli pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol konkurz vyhlásený, čo v prípade povinnej 1/ je pred dňom 31.05.2018 a v prípade povinného v 2/ rade rovnako pred dňom 31.05.2018. Podľa exekučného titulu pohľadávka oprávneného vznikla dňom 28.12.2018, s možnosťou jej vymáhania dňom 01.01.2019, z čoho vyplýva, že nie je možné ju prihlásiť do konkurzného konania, nakoľko nejde o pohľadávku podľa ust. § 166a a ust. § 166b ZKR, z čoho vyplýva, že sa na ňu tzv. osobný bankrot povinných nevzťahuje, a ide o pohľadávku, za ktorú sú povinní riadne zodpovední, a nakoľko nebola uhradená v súdom určenej lehote, je daný zákonný dôvod na jej vymoženie v exekučnom konaní. Pokiaľ ide o samotný exekučný titul, podľa právnej teórie sú trovy konania pohľadávkou, ktorá vzniká podľa procesných predpisov až dňom jej priznania súdom, teda dňom právoplatnosti uznesenia súdu o jej priznaní (viď. Nález ÚS ČR sp. zn. I.ÚS 3923/11 zo dňa 29. 3. 2012). Nič na tom nemení ani skutočnosť, že podľa aktuálnej právnej úpravy CSP sa trovy konania priznávajú v 2 etapách, v prvej v rámci rozhodnutia o merite veci, kedy sa priznáva výlučne nárok, a v druhej, kedy sa priznáva ich výška. Je potrebné uviesť, že hoci by súd nárok priznal, v rámci určenia výšky môže byť táto pohľadávka priznaná aj do výšky 0,- eur, preto nie je možné hovoriť o tom, že pohľadávka titulom trov konania vzniká v okamihu rozhodnutia súdu o nároku, ale vzniká až dňom právoplatnosti rozhodnutia súdu o jej výške, nakoľko až uznesenie o priznaní výšky trov konania predstavuje exekučný titul. Súd teda pochybil, ak považoval za okamih vzniku pohľadávky deň 22.05.2017 (rozhodnutie v merite veci, kedy bol priznaný len nárok). Súd posudzoval okamih vzniku pohľadávky ku dňu, kedy táto ešte neexistovala, nakoľko na základe rozhodnutia v merite veci zo dňa 22.05.2017, č.k. 10C/438/2015-97, nebolo možné podať návrh na výkon súdneho rozhodnutia,

nakoľko nejde o exekučný titul, pričom je potrebné dodať, že v tento deň nebolo rozhodnutie v merite veci ani právoplatné. Ak súd v odôvodnení uznesenia uvádza, že pohľadávka oprávneného vznikla dňom 22.05.2017, rovnako ide o nesprávny záver. Okresný súd Galanta rozsudkom zo dňa 22.05.2017 uložil povinným ako žalovaným povinnosť nehnuteľnosť vypratať a priznal oprávnenému ako žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100%. Tento rozsudok však nadobudol právoplatnosť dňom 26.10.2018, nakoľko povinný voči rozsudku podali odvolanie, a rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.09.2018, č.k. 26Co/203/2017; rozhodnutie v merite veci (teda vrátane priznania nároku na náhradu trov konania vo výške 100%) nadobudlo právoplatnosť dňom 26.10.2018, a nie 22.05.2017, ako uvádza súd v odôvodnení. Ak súd uvažoval nad tým, že pohľadávka titulom trov konania nevzniká dňom právoplatnosti uznesenia o určení jej výšky, ale dňom právoplatnosti rozhodnutia o priznaní nároku, potom v danom prípade je to deň 26.10.2018 a nie deň 22.05.2017 (ako to uzavrel súd v uznesení), pričom je zrejmé, že aj pri tomto posúdení veci pohľadávka nevznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol konkurz vyhlásený. Podľa oprávneného teda v prípade pohľadávky vyplývajúcej z exekučného titulu nejde teda ani len teoreticky o pohľadávku, ktorá by spadala pod ust. § 166a alebo ust. § 166b ZKR, z čoho vyplýva, že ju nie je možné uspokojiť v konkurze prihláškou, nakoľko nevznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz na majetok povinných. Z uvedeného potom vyplýva, že ide o pohľadávku, za ktorú sú povinní riadne zodpovední, a boli povinní ju uhradiť v určenej lehote, pričom ak tak neurobili, je daný zákonný dôvod na jej vymoženie v exekučnom konaní.

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

7. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

8. Súd (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti, preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná.

9. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 12.04.2019, domáhal od povinných vymoženia pohľadávky vo výške 780,15 Eur a trov exekúcie, a to na základe exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Galanta č. k.: 10C/438/2015 - 156 zo dňa 10.12.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.12.2018 a vykonateľnosť dňa 01.01.2019.

10. Z predloženého exekučného titulu súd zistil, že Okresný súd Galanta v spore žalobcu: Milan Sláma, nar. 5.1.1965, Narcisová 1948/17, Šaľa, zastúpený: Advokátska kancelária TIMAR & partners s.r.o., Štúrova 42, Šaľa, proti žalovanému: 1. Dušan Štefčík, nar. 7.2.1973, Dlhoveská 31, Šaľa, 2. Anna Štefčíková, nar. 15.3.1974, Dlhoveská 31, Šaľa, zastúpení: JAVOR - TOKÁR advokátska kancelária, s.r.o., Stará Vajnorská 37, Bratislava, o vypratanie nehnuteľnosti, vo výroku tohto rozhodnutia priznal žalobcovi náhradu trov konania v sume 99,50 eur a náhradu trov právneho zastúpenia prvoinštančného a odvolacieho konania v sume 680,65 eur, ktoré boli žalovaní v 1./ a 2./ rade povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne na účet právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. V odôvodnení exekučného titulu sa uvádza, že žalobca sa žalobou doručenou tomuto súdu dňa 20.5.2015 domáhal vypratania nehnuteľností zapísaných na LV č. 1 - byt číslo 8 s príslušenstvom a náhrady trov konania. Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 22.5.2017, č.k. 10C 438/2015-97 súd zaviazal

žalovaných spolu s osobami užívajúcimi spornú nehnuteľnosť túto vypratať a odovzdať ju žalobcovi a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

11. Oprávnený v podanej sťažnosti namietal, že pohľadávka na zaplatenie náhrady trov súdneho konania vymáhaná v tomto exekučnom konaní voči povinným vznikla až dňom nadobudnutia právoplatnosti exekučného titulu, ktorým súdu rozhodol o výške trov základného konania vedeného Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 10C/438/2015 (prvoinštančného ako aj druhostupňového). Podľa názoru oprávneného tak nemožno za deň vzniku pohľadávky považovať deň vyhlásenia rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 10C 438/2015-97 zo dňa 22.5.2017, ktorým súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania. Pokiaľ by aj bol správny názor súdu v napadnutom uznesení, že pohľadávka na náhradu trov konania vzniká už rozhodnutím súdu o nároku na náhradu trov konania, oprávnený zdôraznil, že rozhodnutie vo veci samej nadobudlo právoplatnosť až dňa 26. 10. 2018. Pohľadávka oprávneného tak nemôže byť oddĺžením povinných dotknutá pri ktoromkoľvek z možných pohľadov na deň jej vzniku.

12. Podľa § 166a ods. 1 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“), ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovom kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky
a) pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len „rozhodujúci deň“)
b) budúca pohľadávka ručiteľa, spoludlžníka alebo inej osoby, ktorej vznikne pohľadávka voči dlžníkovi, ak bude za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred rozhodujúcim dňom,
c) pohľadávka, ktorá vznikne v súvislosti s vypovedaním zmluvy alebo odstúpením od zmluvy (§ 167d), ak ide o zmluvu uzatvorenú pred vyhlásením konkurzu.

13. Podľa § 166b ods. 1 ZKR, za nevymáhateľné voči dlžníkovi v prípade oddĺženia sa považuje
a) príslušenstvo pohľadávky, ktoré presahuje 5% istiny pohľadávky za každý kalendárny rok existencie pohľadávky, na ktoré vznikol nárok pred rozhodujúcim dňom; za obdobie kratšie ako kalendárny rok zostáva vymáhateľná alikvotná časť príslušenstva,
b) príslušenstvo pohľadávky, na ktoré vznikol nárok v rozhodujúci deň a po rozhodujúcom dni; to neplatí pre pohľadávku z úveru na bývanie, ibaže bola prihlásená do konkurzu,
c) pohľadávka zo zmenky, ak bola podpísaná dlžníkom pred rozhodujúcim dňom,
d) zmluvné pokuty a iné súkromnoprávne alebo verejnoprávne peňažné sankcie, kde povinnosť, ktorá zakladá právo uplatniť alebo uložiť takúto pokutu alebo sankciu, bola porušená pred rozhodujúcim dňom,
e) peňažné pohľadávky, ktoré patria alebo patrili osobe spriaznenej s dlžníkom a vznikli pred rozhodujúcim dňom,
f) trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli v súvislosti s účasťou v konkurznom konaní alebo v konaní o určení splátkového kalendára.

14. Podľa § 167a ods. 1 ZKR, konkurz sa považuje za vyhlásený zverejnením rozhodnutia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku.

15. Podľa § 167f ods. 2 ZKR, ak bol vyhlásený konkurz, ide o dôvod, aby sa bez zbytočného odkladu rozhodlo o zastavení konania, v ktorom sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú. Výťažok exekúcie, ktorý ešte nebol vydaný oprávnenému, exekútor po odpočítaní odmeny a svojich trov, vydá oprávnenému.

16. Podľa § 53 ods. 3 písm. b) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak sú tu dôvody, pre ktoré by exekúcia musela byť zastavená alebo do vydania poverenia na vykonanie exekúcie vzniknú dôvody na zastavenie exekučného konania, okrem späťvzatia návrhu na vykonanie exekúcie

17. Sťažnostný súd sa v konaní o sťažnosti prednostne zaoberal otázkou okamihu vzniku pohľadávky, ktorej vymoženía sa oprávnený domáhal v návrhu na vykonanie exekúcie. Pri posúdení tejto otázky dospel k záveru, že pohľadávka oprávneného na náhradu trov súdneho konania vznikla už dňom právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 10C 438/2015-97 zo dňa 22.5.2017, ktorým súd priznal oprávnenému voči povinným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, teda dňa 26. 10. 2018. Pokiaľ oprávnený na podporu svojich tvrdení poukázal na závery Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3923/11 zo dňa 29. 03. 2012, v tomto rozhodnutí ústavný súd konštatuje, že „rozhodnutie

o náhrade nákladov konania má preto konštitutívny charakter nie len vo vzťahu k vzniku práva na náhradu konania, ale aj vo vzťahu k ich výške, pretože oboje je závislé na rozhodnutí súdu.“ Aj z tohto záveru ústavného súdu vyplýva, že rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania má konštitutívny charakter vo vzťahu k vzniku samotného práva na náhradu nákladov konania a v podmienkach aktuálnej právnej úpravy CSP ku dňu právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým konštitutívne prizná nárok na náhradu trov konania jednej zo strán sporu, je nevyhnutné datovať aj deň vzniku tejto pohľadávky.

18. Pokiaľ potom voči povinnej 1/ bol konkurz vyhlásený dňom 29.06.2018 a voči povinnému 2/ bol konkurz vyhlásený dňom 26.06.2018, je zrejmé že nárok oprávneného na náhradu trov konania voči povinným vznikol dňa 26. 10. 2018, teda až po vyhlásení oddlžovacieho konkurzu na majetok dlžníkov.

19. Súd v tejto súvislosti ale pripomína, že podľa § 121 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), príslušenstvom pohľadávky sú aj náklady spojené s jej uplatnením. Medzi tieto náklady je potrebné zahrnúť aj prípadné trovy súdneho konania, ak boli úspešne uplatnené. Tento záver súdu potvrdzuje napríklad aj rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3923/11 zo dňa 29. 03. 2012, na ktoré poukázal oprávnený.

20. Podľa § 166b ods. 1 písm. b) ZKR, za nevymáhateľné voči dlžníkovi v prípade oddlženia sa považuje príslušenstvo pohľadávky, na ktoré vznikol nárok v rozhodujúci deň a po rozhodujúcom dni; neplatí pre pohľadávku na bývanie, ibaže bola prihlásená do konkurzu. Za rozhodujúci deň je potrebné v zmysle ust. § 166 a ods. 1 písm. a) ZKR, považovať deň pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz. Pohľadávky, ktoré zákon určuje druhovo a časovo v taxatívnom výpočte v § 166b ZKR sa v konkurze neprihlasujú, nie je ich možné zahrnúť do rozvrhu ani do splátkového kalendára a sú ex lege nevymáhateľné.

21. Sťažnostný súd tak dospel k záveru, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáhal vymoženia pohľadávky, ktorú zákonodarca v ustanovení § 166b ods. 1 písm. b) ZKR zaradil do katalógu nevymáhateľných pohľadávok. Na rozdiel od konkurzu podľa druhej časti, súdne konania, v ktorých sa vymáhajú pohľadávky, ktoré sa uspokojujú v oddlžovacom konkurze (§ 166a ZKR), a pohľadávky, ktoré sú v tomto konkurze vylúčené z uspokojenia a sú nevymáhateľné (§ 166b ZKR), sa neprerušujú. Súd je povinný tieto konania bez zbytočného odkladu zastaviť. Vyhlásenie oddlžovacieho konkurzu je potom dôvodom zastavenia exekúcie v tých exekučných konaniach, v ktorých sa vymáha pohľadávka, ktorá sa v dôsledku vyhlásenia oddlžovacieho konkurzu stáva nevymáhateľnou. Vo fáze posudzovania návrhu na vykonanie exekúcie riešenie tejto právnej situácie ponúka § 53 ods. 3 písm. b) Exekučného poriadku, podľa ktorého súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak sú tu dôvody, pre ktoré by musela byť exekúcia zastavená, alebo do vydania poverenia vzniknú dôvody na zastavenie exekučného konania okrem späťvzatia návrhu na vykonanie exekúcie. Pokiaľ potom súd v napadnutom uznesení návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 53 ods. 3 písm. b) Exekučného poriadku, takéto rozhodnutie je potrebné považovať za vecne správne, keďže zistené nesprávne skutkové a právne závery súdu v napadnutom uznesení nemali za následok nesprávnosť rozhodnutia samotného (k tomu porovnaj § 239 ods. 2 CSP). Z uvedených dôvodov súd nemal inú možnosť, než sťažnosť oprávneného podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú zamietnuť akcentujúc skutočnosť, že je účinnou zákonnou úpravou oddlžovacieho konkurzu viazaný. Keďže do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania len oprávnený (§ 35 ods. 1 Exekučného poriadku), súd nemal medzi kým rozhodnúť o nároku na náhradu trov tohto konania a preto výrok o trovách konania v danom prípade považoval za nadbytočný (k tomu porovnaj napr. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. 02. 2017, sp. zn. 17Co/38/2017). V exekučnom konaní sa rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, resp. bez výsluchu účastníkov konania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) a vo veci súd nariadi pojednávanie, len ak to považuje za nevyhnutné. Rozumnému a praktickému exekučnému režimu zodpovedá zásada, že pokiaľ nie je v konaní nutné vykonať dokazovanie, súd zásadne pojednávanie nenariaďuje. Rozhodovacia činnosť súdu v danom prípade spočívala v právnom posúdení veci a súd rozhodoval výhradne na základe tvrdení účastníkov konania a obsahu spisu, ktoré poskytli kompletný a ucelený podklad pre zákonné rozhodnutie. Súd preto o podanej sťažnosti rozhodoval bez nariadenia pojednávania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku, § 355 ods. 2 CSP).

Proti tomuto uzneseniu dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).